

TÌNH NGHĨA QUÂN DÂN 62

Vì T□ Qu□c giang sơn, nòi gi□ng,
Ai khước từ cuộc s□ng □m êm ??
Ai đi chinh chi□n ngày đêm?
Bằng rừng, vượt su□i càng thêm nhọc nhằn.
Ai quy□t vượt khó khăn, gian kh□?
Ai ch□ng n□ máu đ□, thịt rơi?
Xông pha khói l□a ngút trời,
D□n thân mưu ích cho đời mai sau.
Ngu□n cơn nghĩ lòng đau như c□t,
Sức mạng chưa hoàn t□t mười mười.
Th□m chưa ? Thương tích đ□y người,
Thực là d□ khóc, d□ cười hỡi ôi!
Chim h□ng hộc (1) vượt đ□i g□y cánh,
Tàu chinh nhân (2) lệch bánh từ đây.
Vì ai ph□i cụt chân tay?
Đau thương, kh□ □i ch□t đ□y hai vai.
Chữ Trung, Hi□u phận trai chưa vẹn,
Tình phu thê khôn nén ni□m thương.
B□y con thi□u v□ng học đường,
L□y ai rền cặp cho thường ngày đêm.

Việc đi đứng càng thêm vọt vọt,
Mày ai màng chị ngã, em nâng!!
Bà đầu (3) nời sóng dọt bằng,
Phò binh chìm dìm **vĩnh hằng (4)** trên ai.
Cơm thường bữa nhánh khoai, cớ sớ,
Nước mắt chan đầu đặn thay canh.
Áo quần tươi tắn một manh,
Đoái hoài ai kẻ thù tình giúp cho ??
Thuộc trị liệu kim mò đáy biển,
Hái lá rừng chớ biển qua loa.
Tiếng kêu vang dội **ngân hà, (5)**
Năm Châu, bốn Bờ sót xa ngậm ngùi.
Ai chiêng hữu ngọt bụi hòe quế ?
Có nhớ tình huynh đệ chi binh ?
Nhớ khi lên thác xuống ghềnh ?
Đói no cùng hưởng, lành lành chung giường?
Nào ruột thịt dưng hương hời ngoại!!
Còn nhớ câu ăn trái trái cây?
Phò binh vọt vọt đêm ngày,
Triển miên thặng khế, đọa đày bấy lâu.
Chung sức góp mớ rau, cái chén,
Của một dưng, công nén quý thay!

Cùng nhau ta nắm vòng tay,
Một ao nước lã khôn thay máu đào.
Ơn Đất Nước chót cao vô lượng,
Nghĩa Đảng Bào vạn trượng khôn đo.
Dù xây chín bậc phù đồ,
Không bằng làm phúc cứu cho một người.
Đó mới thực tính trời nhân đạo,
Đây chính là tài hào lương tri.
Quê xưa, nước cũ khốc ghi,
Tình Quân, Dân, Chính ai thì nhớ không?
Khi no bụng nem công chảnh hám,
Lúc đói lòng bát cám cũng mê.
Chúng ta hạnh phúc tràn trề,
Là nhờ người giữ làng quê thủa nào !!
Trước là đáp nghĩa đảng bào,
Còn sau uống nước lã nào quên sông ??
Ước mong góp gió thành giông,
Quyên tiền làm nghĩa, góp công là tình.
Ơn đên, nghĩa trề thương binh,
Y là truyền thề ân tình Quốc Gia. 62

TRƯỜNG GIANG

GHI CHÚ :

(1) CHIM HỒNG HỘC : Một loại chim rất lớn, chim đại bàng đã bị gãy cánh. Ý nói người lính V.N.C.H. khi giao chiến với Việt Cộng, bị chúng bắn bị thương

(2) TÀU CHINH NHÂN : Tàu chở các chiến binh đi đánh trận bị trật đường ray. Ý nói người chiến sĩ bị thương tích ngoài mặt trận.

(3) DÂY BÈ : Do chữ **Thương hải tang điền**, nghĩa là nơi đất phù sa ở bờ biển được sóng biển lên thành bãi . Dân cư ngụ lân cận đem cành dâu ra trồng để lấy lá nuôi tằm dệt lụa may quần áo. Ý nói việc đời thay đổi.

(4) VĨNH HẰNG : Luôn luôn hiện hữu, không bao giờ thay đổi.

(5) NGÂN HÀ : Giếng sao ở thượng tầng không gian, có hàng triệu ngôi sao, thường gọi là giếng Ngân Hà.

Họa

Nhớ Người Thương Binh VNCH

1

Non sông gấm vóc con giòng giêng

Chàng thơ vì đời sống đẹp êm

Chiến trường gọi súng từng đêm

Ngăn thù diệt giặc dù thêm mệt nhọc

2

Còn ai để ý bắn khăn khố

Dẫu phải mồ hôi để ướt rơi

Lăn thân lùa đạn rực trời

Hy sinh tuổi trẻ cho đời về sau

3

Than ôi ngòm dạ đau thòm cọt
Thị sự xoay cờ thọt cuộn mười
Còm anh thương phò hư người
Nghện ngào đọt nước nộ cười tọt ôi

4

Đàn chim vượt biền đỏi lay cánh
Tọt m đà tan gánh tại đây
Nhìn xem kọt cụt hai tay
Mưu sinh com áo nặng đỏi đôi vai

5

Nhìn vọt tọt quọt trai nào vẹn
Én Nhạn phu thê nén thòm thương
Bọt con giáo dục đứt đường
Đành chôn chữ nghĩa mộng thường giữa đêm

6

Thân di chuyẹn lại thêm cuống vọt
Lúc khó khăn cùng ngã chẹn nâng
Nghện ôi thòm cẹn còm bằng
Thương binh tọt nhục vọt hần hận ai

7

Từng ngày độn bữa khoai cùng sẹn

Lệ nhỡ đợy trôi dặng thỡ canh
Đêm nằm đợp chiỡc chiỡu manh
Nhìn quanh đợu khỡ cũng đành lơ cho

8

Lời than tựa sóng gào ngoài biỡn
Bệnh hoạn đành xoay biỡn bóp xoa
Có đau cũng chỡ hít hà
Mười phương bỡn bỡ ngàn xa bụi ngùi

9

Khi xưa bạn hữu chung trà quỡ
Kỡ niệm huynh cùng đệ chiỡn binh
Hành quân lợi suỡi băng gỡnh
Gian lao nỡm đỡ lặng tênh trên giường

10

Ra đi nhớ cỡ hương quê ngoại
Khó thỡ quên dùng trái nhớ cây
Thương binh lẫn lộn từng ngày
Đợu đường xó chợ khỡn đợy từ lâu

11

Rao mời vé sỡ hay hàng xén
Chịu nhọc nhằn đè nén tỡi thay
Tình thương thỡ hiện nhanh ngay

Giúp người lính trận không may th□i đào

12

Từ bi bác ái cao đ□y lượng

Nghĩa nặng dù nghìn trượng khó đo

Còn thương còn nghĩ ti□n đ□

Ra tay cứu giúp ban cho bao người

13

Phù du c□a c□i thời hành đạo

Tạo nghiệp lành hoà h□o túc tri

Nêu cao t□ qu□c nhớ ghi

Hy sinh tánh mạng bao vì bi□t không

14

Thời sung túc ch□ng ai c□n hám

Lúc đ□ng cay thau cám quý mê

Bên nay cuộc s□ng dư tr□

Có đâu quên được tình quê đạo nào

15

Nghĩ v□ đ□t nước ruột bào

Chim bay xa t□ th□ nào lướt sông

Gom mây k□t n□ng tan giông

Cùng nhau hành thiện c□a công đ□y mình

Ơn sâu đáp tr□ ph□ bình

Con tìm máu chảy nghĩa tình nước non

Minh Thuý Thành Nội

Tháng 11/7/2020

HỌA

Ghi Dấu Ngày V (Lê Tuấn)

1

Ngày đánh dấu, ta trỏ v ph thị
B lại sau lưng vách đá trại tù
Bước chân ta dẫm nát l i hoang sơ
Từng nhịp bước chuy n rung rừng núi.

2

Đ m năm tháng, tám năm bu n tắm t i
Ta hóa thân, loài vượn giữa núi rừng
Ch n rừng thiêng, m t d u bóng loài người
Xác thân đó trong hình hài c quái.

3

Em th y ta, m t tròn xoe kinh hãi
Chân dung người, biệt xứ mới tr v
Tám năm r i t mặt với nhau đây
Xáo động c , bu n vui ngày hội ngộ.

4

Người qua lại nhìn ta không thăm hỏi
Bước chân đi, từng cặp mắt e dè
Ta mắt đỏu, nhìn phố xưa xa lạ
Đời lặng im, sét rền không ngờ.

5

Và ta thấy thành phố già hơn trước
Cờ máu treo, nhuộm đỏ phố phường
Ta xót thương, căm giận lũ hung cuồng
Ta bật khóc, nỗi đau buồn thế sự.

6

Lòng chợt nghe, tin buồn vang khắp xứ
Gió cát vút bay, che khuất đoạn trường
Ta chùng buồn nhìn lại bóng quê hương
Những mảnh vụn, treo toàn cờ máu đỏ.

7

Ngày gặp gỡ, trong lòng còn chút mộng
Ta đi tìm người con gái khi xưa
Nàng không đợi, bỏ đi tự bao giờ
Nỗi xót xa, mối tình đau cũng mất.

8

Ôi nhân thế! Với lưỡi dao thật sắc
Cắt vụn đời người, cắt nát trái tim

Loài ma quạ, sùng bái những lũ điên
Bán linh hồn, thâm tâm nào vọng động.

9

Ta ngược lên, trời cao buồn muôn thuở
Nhìn lại mình, thân phận đã hư hao
Hoàng hôn đỏ, mái đầu vương tóc trắng
Ta chẳng buồn, tìm hiểu bởi vì sao.

Lê Tuân

Nội buồn sau tám năm tù cải tạo